

ÖZLEMİN YILI

Aralık ayının son haftasıydı. 2020 yılı bitmek üzereydi. Ali odasındaki pencerenin önündeki yatağından dışarı seyrediyordu. Dışarıda kimse yoktu. Arada bomboş sokaktan kedi ve köpekler geçiyordu. Dışarıda tek hareket, ağaçların dalları ve yapraklarıydı. Bu yıl tüm dünyayı esir alan salgın nedeniyle uygulanan karantina yüzünden dışarı çıkamıyorlardı. Ali evde olmaktan çok sıkılıyordu.

Geçen yıl bu zamanda yılbaşı çekilişi için arkadaşına hediye almak üzere gittiği alışveriş merkezini ve orada arkadaşları ile karşılaşmış birlikte yemek yediklerini hatırladı. İçine bir hüznün çöktü. Gözlerini kapatıp geçen yılı hatırlarken uyuyakaldı.

Rüyasında kendisini gördü. Sabah erkenden uyandı. Hemen elini yüzünü yıkayıp mutfağa koştu. Mutfaktan mis gibi yumurtalı ekmeğin kokusu geliyordu. İştahla kahvaltısını yaptı. Annesi okula aç gitmesine asla izin vermezdi. Kafan çalışmaz dersleri anlayamazsın, derdi her zaman. Bir kez annesini dinlememiş aç gitmişti de öğle yemeği yiyene kadar başı ağrıyordu. O yüzden hiç ihmal etmezdi kahvaltısını. Babası da hazırlanmıştı, onu her gün okula babası bırakırdı. Okula varınca Ali babasına iyi işler diler, babası da ona iyi dersler dilerdi. Arabadan inip hızlıca arkadaşlarının yanına gitti. Arkadaşları ile gün boyu derslere girdi. Öğretmenleri yeni konular işlemiş, sorular çözmüştü. Tenefüslerde oyunlar oynamış çok eğlenmişlerdi. Okul bitince servis ile evine gitmişti. Biraz bir şeyler atıştırmış, dinlenmiş. Yüzme kursu için hazırlanmış, zevkle kursa gitmişti. İki saat antrenmanı vardı. Eve gittiğinde çok yorgun olurdu, bazen yemek yiyecek hali olmazdı ama çok eğlenirdi. Akşam yemeğini yer ödevlerini yapardı. Yatmadan önce yarım saat bilgisayar oyunu oynardı. Oyun oynarken annesinin sesini duydı.

-Ali, Ali hadi oğlum kahvaltı hazır.

Ali'den ses gelmiyordu. Annesi Ali'nin odasına gelmişti. "Oğlum duymuyormusun beni!" dedi. Annesi kızarak Ali diye bağırınca o da yataktan sıçrayarak kalktı. Annesi:

-Hayırdır oğlum tekrar mı uyudun sen ?

Bu sözleri duyunca Ali ağlamaya başladı. Annesi korkuyla oğluna bakıyordu. Sesi titreyerek sordu:

-Ne oldu oğlum neden ağlıyorsun kabus mu gördün ? dedi

Ali hem iç çekiyor hemde hıçkırıyor.

-Kabus değildi anne çok güzeldi.

-Niye ağlıyorsun o zaman ?

- Gerçek değilmiş sen beni uyandırınca anladım, ondan ağlıyorum.

-Gerçek olmayan ne oğlum bilmece gibi konuşma.

- Annecim rüyamda okuldaydım sonra kursa gittim. Öyle eğleniyordum ki sen beni uyandırdın. Çok sıkıldım anne çok özledim okulumu .

Son cümle ağzından çıkarırken tekrar ağlamaya başlamıştı.

Annesi oğluna sarıldı. Uzun süre kafasını okşayarak onu sakinleştirdi. Üzülme oğlum geçecek bu günler kavuşacaksın okula arkadaşlarına dedi .

Ali de annesine artık hiç okul tatil olsun demeyeceğim, çok özledim öğretmenlerimi arkadaşlarımı dedi .

Babası kahvaltı masasında onları beklemiş ,gelmeyince de yanlarına gelmişti.Oğlunun sözlerini duyunca gülümseyerek okul başlayınca hatırlatırım sana dedi. Üçü de gülmeye başladı.

Ali :

-Babacım sadece okulu özlemedim ki saya saya bitiremem herhalde .Yüzme kursum ,masa tenisi, sinema ,arkadaşlarımla hafta sonu alışveriş merkezindeki eğlencelerimiz ,satranç turnuvalarım, dedem, anneannem ,dayım, sarılmak, maskesiz yaşam, piknik, gezmek hatta hiç özleyeceğimi düşünemediğim sınavlarım ...

Babası sözünü keserek Ali senin liste bitmeyecek sanırım, artık kahvaltı için mutfağa mı geçsek dedi.Hep birlikte kahvaltı masasına oturdular .

Ali :

-Bu yıl özlemin yılı oldu benim için öyle çok özledim ki her şeyi 2021 yılbaşı hediyesi için sizden hiçbir şey istemiyorum . Tek dileğim özlediğim her şeye tekrar kavuşmak, dedi

Baba ve Anne

-İnşallah oğlum dileklerin gerçek olsun. Bu arada biz de hediye işinden kurtulduk.

Ali bu sözleri duyunca kahkahalar ile güldü.Birlikte kahvaltıya devam ettiler.

Ali ve ailesi o sabah hayatlarının eskisi gibi olmasını dilediler, tüm dünyadaki insanlarda aynı şeyi diledi sanırım .